

[Birte Weiss]

grunden for det store udredningsarbejde, som er gået forud for lovforslaget om 175 mill. kr. til ombygning af Gamle Scene. Det er netop, fordi vi med glæde i øvrigt vedkender os det sceniske udtryk som en uundværlig del af det moderne menneskes oplevelses- og erkendelsesgrundlag, at vi i 1978 nedsatte et målsætningsudvalg for Det kgl. Teater. Det er af samme grund, at vi nu tager skridt til at forbedre de urimeligt dårlige bygnings- og arbejdsforhold, der eksisterer på Det kgl. Teater på Kgs. Nytorv.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at den gamle bygnings helt utilstrækkelige prøvfaciliteter og lokaleforholdene i det hele taget i praksis i det daglige er en uoverstigelig hindring for en rationel drift af teatret. Egentlig må man vel sige, at det er lidt af et mirakel, at der hver dag under disse forhold kan stables en forestilling på benene. Prøver på scenen kombineret med nødvendigheden af opsætning af kulisser til aftenens forestillinger gør arbejdsgangen meget usmidig, blot for at tage et enkelt eksempel.

Jeg vil også godt sige, at den efterhånden meget berømte transportvej for kulisserne via kafkaske gange, via trapper, slidsker, tage og vinduer naturligvis også gør det daglige arbejde til et kompliceret, tidkrævende, men også dyrt puslespil. Bygningsforholdene i det hele taget er af en sådan art, at det kræver megen opfindsomhed og stor snilde hos alle medarbejdergrupper overhovedet at få hverdagen til at lykkes.

Med ombygningen opnår vi således tre ting. Bygningen bliver reddet, driften bliver mere rationel, og hvad der er langt det vigtigste: opfindsomheden og snilden kan blive brugt til det egentlige, nemlig på forestillingernes kvalitet og på det kunstneriske udtryk. I dette ligger der samtidig, at en lang række af de u hensigtsmæssige regulativer, som er opstået på grund af den vanskelige drift, vil kunne fjernes. En del af disse indviklede ordninger er indført netop som en slags nødforanstaltninger for overhovedet at få det belastede hus til at fungere. Når huset nu bygges om, vil de være overflødige. Derfor er det en selvfølge, at regulativer af denne karakter må falde væk.

I den offentlige debat har man beskæftiget sig meget med den kendsgerning, at de tre kunstarters nære bygningsmæssige fællesskab opgives med dette lovforslag. Enkelte har

endda kaldt det en overraskende kovending, at ministeren i forslaget taler om en placering af det nye skuespilhus et andet sted end Kgs. Nytorv. For en ordens skyld vil jeg derfor citere, hvad jeg som socialdemokratiets ordfører sagde om dette spørgsmål ved forespørgselsdebatten den 8. februar 1979 – jeg citerer fra sp. 6156:

»I socialdemokratiet løber vi ikke fra det kommissorium, vi gav ved arkitektkonkurrencen. Den endelig stillingtagen til bevarelsen af de tre kunstarter under samme tag på Kgs. Nytorv venter vi med, til vi gennem konkurrencens resultat har set, om det overhovedet er muligt, til vi har set, om det overhovedet er hensigtsmæssigt, og til vi har set, om det overhovedet er byplanmæssigt forsvarligt.«

En række undersøgelser har nu siden vist, at det store projekt på Kgs. Nytorv ikke var praktisabelt. Derfor er det ikke, sådan som nogle har skildret det, en forbløffende socialdemokratisk kovending, at vi nu har et lovforslag på bordet som det, vi behandler i dag. For det, vi gør med lovforslaget i dag, er at tage kendsgerningerne til efterretning og så i stedet finde andre veje til at løse nationalscenens uomtvisteligt store bygningsproblemer.

I den forbindelse vil jeg godt understrege socialdemokratiets ønske om, at bygningen af et nyt skuespilhus fastholdes som et aktuelt behov. Vi vil desuden gerne medvirke til, at fremførelsesmulighederne i byggeperioden bliver så lidt problematiske som muligt. I den forbindelse er vi godt tilfredse med, at teatret allerede nu har lejet lokaler i Kvindernes Bygning i Niels Hemmingsensgade til det, man kan kalde en mellemstor intimsce-
ne.

Jeg vil i øvrigt godt bede ministeren bekræfte, at hun synes, det er en god idé, at Comediehuset finder anvendelse som en slags åbent teaterværksted, hvor halvprofessionelle teatergrupper kan få fremførelsesmuligheder i kortere eller længere perioder.

Endelig vil jeg godt slå til lyd for, at Det kgl. Teater knytter skiftende husforfattere til sig. Nationalscenen har en ekstraordinært stor forpligtelse til at fremme ny dansk dramatik, og en af vejene er at knytte talentfulde forfattere til sig, sådan at man kan fremme en udvikling også af et dramatisk talent.